

Отдѣленото време за грижи за децата въ селското домакинство е доста малко — едва 1·36 часа дневно или на дете 36 минути — време съвсемъ недостатъчно за отглеждане на децата, а още по-малко за тѣхното възпитание.

Участието на мжка въ домакинските работи е доста малко — едва съ 6·09 %. Презъ лѣтния и зимния сезони въ това участие има известни разлики, но тѣ сѫ съвсемъ нищожни.

* * *

Всички повдигнати въ настоящата работа въпроси, както споменахме въ увода, иматъ нужда отъ по-нататъшно проучване и задълбочаване, но главно — отъ по-продължителни наблюдения. По-продължителните наблюдения ще позволяватъ не само една сигурна провѣрка на данните, но ще дадатъ възможност и много странични и случайни причини, които влияятъ на крайните резултати, да отпаднатъ сами по себе си и голѣма част отъ баласта, който винаги придръжава едно първо подобно проучване, да бѫде изоставенъ.

Тукъ ще се помѣжимъ да нахвърлимъ бѣгло и нѣкои по-нататъшни въпроси, върху които е нуждно да се спре вниманието при едно по-подробно проучване на нашето селско земедѣлско домакинство.

Голѣма част отъ продуктите за консумация селското домакинство доставя отъ стопанството си. Единъ въпросъ, който заслужава по-дълбоко вникване е да се проследи, какво дава стопанството на домакинството при съществуващите условия и какво трѣбва да даде за да може домакинството да добие отъ стопанството си едно рационално, отъ физиологично и икономическо гледище, хранене.

Общо взето, храната въ нашето селско-земедѣлско домакинство е еднообразна. Налага се едно разнообразяване. Това разнообразяване може да се постигне по два начина: чрезъ разнообразяване на производството въ стопанството на онѣзи продукти, които могатъ да отидатъ за консумация въ домакинството и чрезъ доставките отъ пазара. Последното е по-мжечно постижимо, тѣй като домакинствата трѣбва да разполагатъ съ единъ постояненъ и по-голѣмъ париченъ доходъ. Все пакъ, едното или другото зависятъ отъ специфичните условия, при които е поставено самото стопанство, къмъ което се числи домакинството. Въ фазата, въ която се намира нашето земедѣлско стопанство, ние мислимъ, че, въ повечето случаи, безъ да се накърняватъ икономическите интереси на стопанството, домакинството би могло да добие едно рационално хранене отъ произведените въ стопанството продукти. Не само това. То би могло да разнообрази, разбира се, до известна степень, сега съществуващето производство и чрезъ него да внесе разнообразие въ всѣкидневната кухня, безъ да настѫпятъ нѣкакви смущения въ стопанството. Едно рационално хранене, добито отъ собственото стопанство, осигурява не малко изгоди: прѣсна и здрава храна, по-евтини продукти, спестяване на много време и трудъ за тѣхната доставка и пр. Отъ друга страна, домакинствата, които се самозадоволяватъ, много по-без-